

**СИСТЕМНО-СИНЕРГЕТИЧЕСКИЙ ПОДХОД
К РЕШЕНИЮ ПРОБЛЕМ УПРАВЛЕНИЯ СИСТЕМОЙ
«ВЫСШАЯ ШКОЛА УКРАИНЫ»**

Метешкин К.А., Раковский Х.В., Раковская Н.Х.
*Международный Славянский университет. Харьков,
г.Харьков, ул. Отакара Яроша 9-а, тел. 3400365, info@msu.kharkov.ua*

Анализ современного состояния образования, в том числе и высшего, показывает, что существует комплексная проблема, которая охватывает важнейшую из составляющих общества – образовательную систему государства. С одной стороны, быстрыми темпами развивается методология педагогики, как наука об обучении и воспитании человека, с другой стороны, разработанные в сотнях, и тысячах кандидатских и докторских диссертациях методы, методики, педагогические системы и технологии оказывают слабое влияние на педагогическую практику и не выводят общество на более высокий образовательный уровень. Возникает вопрос, где находится источник противоречий, в методологии или педагогической педагогике? Для ответа на этот вопрос необходимо проанализировать эволюционное развитие системы высшего образования Украины.

Многие современные ученые педагоги придерживаются антропоцентрического подхода при формулировке дефиниции, что есть объект исследования педагогики [1, 2]. В основном, в качестве объекта исследований, выбирают систему педагогических явлений, связанных с развитием индивида. Такое представление объекта исследований в педагогике предложено А.С. Макаренко еще в 1922 году. За прошедшее столетие произошли огромные по масштабам структурные преобразования, как в обществе, так и в методологии науки и в частности педагогической. Современное общество развивается по пути интеграции, информатизации и усиления коммуникационных связей между системообразующими структурами государства.

Методологія педагогіки також пройшла великий шлях в своєму розвитку. В цих умовах цілеспрямовано перейти від антропоцентричного до системно-синергетическому підходу в педагогічних дослідженнях.

Розширимо об'єкт досліджень педагогіки від системи педагогічних явищ (А.С. Макаренко) до **системи** освіти і виховання людини, де індивіди з навчальними, освітніми і виховними відносинами складають системоутворюючу основу її структури. Тоді систему «вища школа» можна інтерпретувати багаторівневою системою, кожен рівень якої складається з множини складних підсистем, які мають також складну ієрархічну структуру. Існуюча формулювання об'єкта досліджень педагогіки в основному охоплює тільки рівень навчання і виховання, а запропоноване визначення дозволяє розширити сферу досліджень і вирішувати проблеми навчання і виховання комплексно. Враховуючи при цьому, ієрархічну структуру управління аж до нейронного рівня засвоєння знань і перетворення їх в навички. Крім того, дослідити проблеми стандартизації освіти в взаємозв'язку з структурізацією знань на нейронному рівні.

Застосування фрактального аналізу, як одного з методів синергетики, к дослідженню освітніх процесів і процесів навчання дозволило представити навчальні плани в вигляді фрактальних моделей і запропонувати на цій основі процедуру їх оцінювання.

Література

1. *Подольак, Л.Г.* Психологія вищої школи [Текст]. Навчальний посібник для магістрів і аспірантів / Л.Г. Подольак, В.І.Юрченко. К.: ТОВ «Філ-студія», 2006. - 320 с.
2. *Фіцула, М.М.* Педагогіка [Текст]. Навчальний посібник / М.М. Фіцула. –К.: Академвидав, 2007. - 560 с.